

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 4T/18/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8125010529
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Fújerík
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2025:8125010529.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

21 4T/18/2025

Okresný súd Prešov samosudcom JUDr. Jurajom Fújerikom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 06.11.2025 v Prešove takto

r o z h o d o l :

2 4T/18/2025

Obžalovaná

A. B., nar. XX.XX.XXXX vo C. D. E., trvale bytom F. X,
G.,

u z n á v a s a z a v i n n ú , ž e

ad 1/

v presne nezistenom čase v období od 26.01.2021 do 22.11.2021 v Prešove sa viackrát ústne pod rôznymi zámienkami dohodla so H. B. z F. na pôžičke peňazí, kde jej poškodená uvedené finančné prostriedky odovzdala v hotovosti a časť zaslala zo svojho účtu na účet IBAN: I. viackrát v rôznych sumách, pričom takto od poškodenej vylákala celkovú čiastku v sume 34.434,16 Eur, hoci už v čase ústnych dohôd o pôžičke, vzhľadom na svoje majetkové pomery vedela, že požičané peniaze nevráti, čím takýmto svojím konaním spôsobila H. B. z F. škodu vo výške 34.434,16 Eur,

ad 2/

v presne nezistenom čase v období od 15.02.2023 do 20.06.2023 v Prešove sa viackrát ústne pod rôznymi zámienkami dohodla so I. J. z obce K. v okrese G. na pôžičke peňazí, kde jej poškodená uvedené finančné prostriedky zaslala zo svojho účtu na účet IBAN I. viackrát v rôznych sumách, pričom takto od poškodenej vylákala celkovú čiastku v sume 30.316,- Eur, hoci už v čase ústnych dohôd o pôžičke, vzhľadom na svoje majetkové pomery vedela, že požičané peniaze nevráti, čím takýmto svojím konaním spôsobila I. J., trvalé bytom K., okr. G. škodu vo výške 30.316,- Eur,

t e d a

v bode 1/ na škodu cudzieho majetku seba obohatila tým, že uviedla niekoho do omylu a spôsobila tak na cudzom majetku väčšiu škodu,

v bode 2/ na škodu cudzieho majetku seba obohatila tým, že uviedla niekoho do omylu a spôsobila tak na cudzom majetku väčšiu škodu,

č í m s p á c h a l a

v bode 1/ prečin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona účinného od 06.08.2024.

v bode 2/ prečin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona účinného od 06.08.2024.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 221 ods. 3 Trestného zákona účinného od 06.08.2024 s poukazom na § 38 ods. 2 Trestného zákona a § 42 ods. 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov a 6 (šiestich) mesiacov.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona za podmienok uvedených v § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona výkon trestu podmienene odkladá a zároveň ukladá probačný dohľad nad správaním obžalovanej v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona ustanovuje skúšobnú dobu na 4 (štyri) roky.

Podľa § 51 ods. 4 písm. e/ Trestného zákona u k l a d á obžalovanej povinnosť spočívajúcu v príkaze zaplatiť poškodeným

- 1) L. J., nar. XX.XX.XXXX v F., trvale bytom H. I. XX, G., I. M. D. škodu vo výške 3.300,- Eur
 - 2) N. K., nar. XX.XX.XXXX v Terni, trvale bytom K. X, F. škodu vo výške 11.200,- Eur,
 - 3) H. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. O. XXXXX/XX, F. škodu vo výške 28.321,63 Eur,
 - 4) I. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. O. XX, P. G. škodu vo výške 26.655,37 Eur,
- a to do 2 (dvoch) rokov odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zároveň ruší výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Prešov, sp. zn. 4T/43/2023 zo dňa 05.12.2024, právoplatným dňa 15.05.2025 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 3To/6/2025 zo dňa 15.05.2025, ktorým bol obžalovanej uložený trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov a 3 mesiacov s podmienenečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Ostatné výroky tohto rozsudku týkajúce sa náhrady škody ostávajú nedotknuté.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd ukladá obžalovanej povinnosť nahradiť poškodenej H. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. O. XXXXX/XX, F. škodu vo výške 28.321,63 Eur.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd ukladá obžalovanej povinnosť nahradiť poškodenej I. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. O. XX, P. G. škodu vo výške 26.655,37 Eur,

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku poškodených H. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. O. XXXXX/XX, F. a I. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. O. XX, P. G. so zvyškom ich nárokov na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

18

4T/18/2025

Prokurátor Okresnej prokuratúry Prešov podal na Okresný súd Prešov dňa 09.04.2025 obžalobu pod č. 1Pv 84/24/7707 – 20 na obžalovanú A. B. pre dva samostatné skutky tak, ako sú uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku a ktoré právne kvalifikoval ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona.

Obžalovaná A. B. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 26.09.2025 po poučení o možnosti urobiť niektoré z vyhlásení uvedených v ustanovení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku k obom skutkom vyhlásila, že sa cíti byť nevinná. Preto súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovanej, svedkýň – poškodených a prečítaním obsahu listinných dôkazov, a na základe takto vykonaného dokazovania zistil tento skutkový stav:

Obžalovaná A. B. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že peniaze si požičala od oboch svedkýň poškodených a oni obe vedeli, v akej je finančnej situácii. Medzi nimi bola ústna dohoda o požičaní peňazí, pričom obžalovaná na hlavnom pojednávaní krátkou cestou súdu doručila prehľad požičaných a vrátených peňazí jednotlivým poškodeným. Nemala v úmysle tie peniaze nevrátiť. Momentálne je práceneschopná a mala prestávku v splácaní. Čoskoro však nastúpi do práce a svoj záväzok voči obidvom poškodeným začne plniť. Ďalej využila svoje právo a odmietla vypovedať, rovnako ako toto práva nevypovedať využila aj pri svojom výsluchu v prípravnom konaní.

Súd na hlavnom pojednávaní ako svedkyňu poškodenú vypočul H. B., ktorá vypovedala, že s obžalovanou sa spoznala v práci, kedy boli kolegyne v nemocnici. Ona do nemocnice nastúpila dňa 01.11.2020 a tým, že tam nepoznala kolektív a tým, že ju dali na vysunuté pracovisko, kde robila na recepcii v covidom období a kde bolo potrebné usmerniť návštevy, bola tam sama a s ostatnými kolegami mala dosť obmedzený styk. Obžalovaná v tomto čase pracovala ako sanitárka na najbližšom oddelení, ktoré bolo pri recepcii a keďže chodila na vyšetrenia s pacientami, často okolo nej prechádzala. Po čase sa obžalovaná snažila nadviazať aj osobnejší kontakt, čoho účelom, čo už teraz vie, bolo nadviazať dôvernejší vzťah, vďaka ktorému by ju mohla osloviť s prosbou o pôžičku peňazí. Predchádzali tomu rozhovory o ich osobnom živote, kedy sa jej obžalovaná zdôverovala s tým, aká je nešťastná vo svojom manželstve. Aj ona obžalovanej povedala, že je tiež čerstvo rozvedená, na čo jej obžalovaná povedala, že sa tiež chce rozvieť z dôvodu, že jej manžel ju slovne aj fyzicky napáda. V ich blízkosti žije aj jej svokra, ktorá ju neprijala. V decembri 2020 jej obžalovaná oznámila, že si podala žiadosť o rozvod a už 26.01.2021 ju poprosila o peniaze pre právnicku. Jednalo sa o sumu 1.000,- Eur, ktorú obžalovanej zaslala na účet. Medzitým komunikovali, či už ústne alebo telefonicky alebo sms. Dňa 01.02.2021 jej opäť poslala 520,- Eur na účet za účelom platby pre právnicku. Dňa 05.02.2021 jej obžalovaná napísala sms, kde jej oznámila, že mala súdne pojednávanie a neskôr jej o všetkom telefonicky rozprávala. Ale už 05.02.2021 alebo 06.02.2021 naliehala, aby jej zaobstarala ďalšie peniaze v sume 1.280,- Eur, opäť potrebné pre právnicku, o čom jej napísala sms. Tieto peniaze ale už poškodená nemala, a preto oslovila svojho syna, ktorý jej peniaze zo svojho účtu poslal na účet obžalovanej. Opäť dňa 17.02.2021 ju obžalovaná požiadala o ďalšie peniaze pre právnicku. Tie jej zaslala jej dcéra a jednalo sa o sumu 2.000,- Eur. Dňa 24.02.2021 jej opäť obžalovaná poslala sms, a neskôr sa aj stretli, kedy jej oznámila, že im zhorel kotol. V tom čase už bývala v byte v Bystrom pri svojej mame, kde sa mala po rozvode odsťahovať. Ten kotol mal stať 1.100 Eur, ale obžalovaná mala iba 400,- Eur, čiže 700,- Eur jej bolo treba urgentne požičať. Stretli sa na autobusovej stanici a tie peniaze vybrala poškodená z bankomatu a dala jej obžalovanej. Dôvodom pre toto miesto stretnutia bola urgentnosť poskytnutia toho obnosu, keďže sa jednalo o pokazený kotol a bola zima. Poškodená bola po nočnej službe, vracala sa domov a obžalovaná jej povedala, že sa dovezie autobusom na stanicu z Bystrého a tam sa stretnú. Stále to bola situácia, kedy bola ona v časovom tlaku. Medzitým, po ďalších rozhovoroch a naliehaniach, sa dohodli, keďže opäť obžalovaná potrebovala financie, že 16.03.2021 pôjdu do Košíc, kde obžalovaná uviedla, že vie o nebankovke, ktorá rýchlo vybavuje pôžičky. Tam sa im podarilo vybaviť pôžičku na 2.500,- Eur, z čoho 2.000,- Eur dňa 25.3.2021 bol prevod na účet obžalovanej a dňa 22.03.2021 previedla obžalovanej na jej účet sumu 500,- Eur a potom ešte dňa 29.03.2021 dala obžalovanej 500,- Eur v hotovosti. Ďalšia sumu, ktorú obžalovanej požičala, bola dňa 12.04.2021, kedy boli spolu vybaviť úver v banke, kde má poškodená vlastný bankový účet a to v Q. R. G. a tam vybavili pôžičku cca 18.500,- Eur, kedy obžalovanej z tej pôžičky 10.000,- Eur previedla na jej účet, 1.000,- Eur dala obžalovanej v hotovosti a 500,- Eur vložila osobne na účet obžalovanej v F. G.. Z ostatných peňazí vyrovnala podlžnosti voči deťom a tiež vyplatila pôžičku 2.500,- Eur v nebankovkách A., kde bolo požičaných 2.000,- Eur a H. S., kde bolo požičaných 1.500,- Eur. Bola to iniciatíva obžalovanej, aby tie dlhy vyrovnala a prefinancovala jedným veľkým úverom, kde sa jej zaviazala splátku, ktorú banka vyčíslila v sume 304,34 Eur mesačne, splácať. Jednalo sa o pôžičku v 72. splátkach na dobu 6 rokov. Potom bol pokoj a obžalovaná jej poslala 3 splátky riadne v termíne v sume 304,34 eur, ale v júni 2021 ju opäť oslovila s tým, že prišla jej exekúcia ohľadom nedoplatku v Sociálnej poisťovni, ktorý jej vznikol ešte v časoch, keď súkromne podnikala. Z toho dôvodu si obžalovaná nemohla a nevedela zobrať svoj vlastný úver, pretože keď sa jej pýtala, prečo si nemôže sama požičať, čo riešili už aj skôr, obžalovaná vždy uviedla, že je evidovaná ako bývalý dlžník a teda má 5 ročný dištanc od bankových subjektov na službu požičania peňazí. Pre poškodenú bolo dosť prekvapujúce, že má exekúciu. Ako pohnútku, ktorá poškodenú viedla k požičiavaniu peňazí uviedla, že to bolo covidové obdobie a ako pracovníka v zdravotníctve sa jej priamo dotýkala táto situácia a mala priamy prístup k informácii o počtoch úmrtí na toto závažné ochorenie a vtedy viacerí v spoločnosti prehodnocovali životné priority. Z toho dôvodu bola rozhodnutá pomôcť obžalovanej, keďže tomu predchádzali osobné rozhovory, sms, pričom obžalovaná vedela veľmi sugestívne hovoriť o svojich

problémoch a bolo jej obžalovanej úprimne ľúto, že sa to na ňu valí. Ona obžalovanej dôverovala a obžalovaná si získala jej dôveru. Túto situáciu opäť riešili tak, že si poškodená opäť vzala pôžičku z nebankovej inštitúcie A. T. v sume 2.500,- Eur, kedy tieto peniaze obžalovanej previedla na účet jej syna na žiadosť obžalovanej s odôvodnením, že si neželá, aby to videl jej právnik, lebo od nej stále pýta peniaze a ona chcela peniaze pre Sociálnu poisťovňu. Dňa 19.07.2021 jej obžalovaná poslala poslednú splátku 304,34 Eur a potom ale už bola PN, alebo minimálne so svojou mamou na OČR. Následne sa s obžalovanou dohodli, že nebude trvať na tom, aby jej obžalovaná posielala ďalšie splátky, keďže jej príjem klesol na úroveň sociálnej dávky. Dňa 08.09.2021 jej obžalovaná poslala 100,- Eur prevodom, kde jej zaslala sms a vysvetľovala, lebo neboli v priamom kontakte, v akej je ťažkej životnej a finančnej situácii. Dňa 04.01.2021 jej obžalovaná poslala na účet 200,- Eur a niekoľkými sms jej obžalovaná opäť referovala o tom, ako sa má, čo všetko by potrebovala a žiadala ju o kontakt na tú pani v Q. G., ktorá im vybavovala úver, či by pre ňu tiež nevedela niečo poriešiť. Následne ju obžalovaná informovala o tom, že nepochodila a že potrebuje pre právnika sumu 10.200,- Eur, na čo jej ale poškodená povedala, že už nemá možnosť si vziať úver a nemala už ani ochotu sa viac zadlžovať. Obžalovaná ale naliehala, že to bude posledný krát a že z vysporiadania majetku, ktoré bolo vykonané už v súdnom pojednávaní v máji a ktoré malo byť do 2 mesiacov zrealizované, má mať nárok na vyplatenie od manžela z polovičky domu, ktorý si spolu postavili, ale to sa nezrealizovalo, lebo údajne jej manžel požiadal o odklad kvôli covidu. Tvrdila, že mu bolo vyhovené súdom a odklad bol do konca roka. Obžalovaná sľubovala, že to už bude posledná pôžička, že do konca roka jej prídu peniaze z vysporiadania majetku manželom a že všetko jej vyplatí. Z dôvodu, aby obžalovanej pomohla v rámci právnej pomoci, lebo opäť žiadala peniaze pre právnika, a aby sa domohla svojich peňazí aj poškodená, opäť obžalovanej požičala 6.000,- Eur v hotovosti, pričom 4.000,- Eur z toho jej požičala dcéra a 2.000,- Eur mala vlastné finančné prostriedky, keďže mala lepšie platenú prácu. Tých zvyšných 4.200,- Eur si na žiadosť a odporúčanie poškodenej vybavila obžalovaná na svoje meno v nebankovke, aspoň jej to tak uviedla, kedy jej obžalovaná sms potvrdila, že banka jej poskytla 4.200,- Eur. Dňa 23.09.2021 ju obžalovaná žiadala o finančný obnos, kedy opäť oslovila zástupcu inštitúcie Zink euro, o koľko by jej mohol navýšiť úver, ktorý zobrala v júni 2021 a on poškodenej ponúkol sumu 5.534,65 Eur, ktoré následne po poskytnutí previedla na účet obžalovanej. Dňa 22.11.2021 obžalovanej previedla na účet sumu 400,- Eur. To celé spísali u notára ako zápisnicu o dlhu, kde obžalovaná uznala dlh vo výške 45.000,- Eur, ktorý sa jej zaviazala zaplatiť do 5 rokov. Tú sumu poškodená odôvodnila tak, že pôvodne sa dohodli na sume 35.000,- Eur, ale pani advokátka v čase, kedy tam mali prísť obidve osobne, aby sa zápisnica spísala, im tento termín zrušila pre iné neodkladné záležitosti a celé sa to konalo až v inom náhradnom termíne. Dovtedy si poškodená k tomu sadla, zrátala to a vyšla jej suma pôžičiek aj s úrokmi, ktoré by musela zaplatiť banke viac ako 45.000,- Eur. Obžalovaná sa jej zaviazala, že jej tie peniaze vráti aj s úrokmi a vždy ju o tom utvrdzovala aj v sms. Odtvtedy tým, že obžalovaná stále „maródovala“ a neskôr bola poškodená pridelená pracovne inam, sa už ani v práci spolu nevideli. Následne až v roku 2022, kedy už obžalovaná nastúpila do práce, a ani po niekoľkých mesiacoch jej nezačala uvedenú sľúbenú čiastku splácať, pýtala sa obžalovanej, kedy zaplatí, ale ona neustále posúvala termíny. Tak dospela k názoru, že celé to vystupovanie, jednanie a správanie obžalovanej bolo súčasťou hry, aby takto získala od nej peniaze. Vo vzťahu k náhrade škody poškodená uviedla, že si ju uplatňuje vo výške a v sumách, ktoré priamo poskytla obžalovanej, pričom sa jedná o sumu 34.434,65 Eur. Na poskytovanie pôžičiek mal vplyv aj jej osobný život. V roku 2019 sa rozviedla a jej manžel nesúhlasil so žiadnou formou vyrovnania. Takže bola v patovej situácii, kedy s osobou, ktorej sa chcela zbaviť, musela zdieľať spoločnú domácnosť. Preto obžalovanej, ktorá ju často a podrobne informovala o tom, ako ju jej manžel trápi a ako sa to negatívne odráža na psychike jej dieťaťa, chcela pomôcť, aby začala nový život niekde v klude. Na políciu išla až v roku 2023, pretože v roku 2022 robila 2 svadby, jej najmladší syn, ktorý je ťažko zdravotne postihnutý, prekonal 2x ťažký zápal pľúc, jej otec od februára ostal po cievnej mozgovej príhode ležiaci na lôžku a následne musel absolvovať náročnú kardio operáciu, a to všetko boli udalosti, kedy ju rodina potrebovala a ona nemala ani čas a ani mentálny priestor, aby riešila túto osobnú záležitosť. Vo vzťahu k príjmom poškodená uviedla, že v roku 2021 mala dobrý príjem, pretože pracovala na covidom oddelení, kedy to bolo asi 1.600,- Eur mesačne v čistom a niekedy až do 2.000,- Eur. Jej mzda je pohyblivá a odráža počet odpracovaných hodín alebo služieb. Žiadny iný príjem nemá, momentálne žije so synom, ktorý je ZŤP a on poberá invalidný dôchodok, kedy jej na domácnosť prispieva bývalý manžel, ktorý ju s nimi zdieľa. Majú ešte dcéru, ktorá študuje na vysokej škole a nemá príjem. Príjem obžalovanej v tom čase odhadla na cca 800,- Eur v čistom, kedy obžalovaná pracovala v pozícii sanitárky, je to nižšie ohodnotené. O podnikaní obžalovanej vedela, že táto mala firmu, ktorá šila pracovné odevy a jej manžel v tejto firme riešil všetky ekonomické a hospodárske záležitosti. Preto jej obžalovaná tvrdila, že myslela, že má všetko vysporiadané a znova sa mala objaviť ďalšia nezaplatená pohľadávka z podnikania, za ktorú mal

zodpovedať jej nezodpovedný manžel. Nikdy u obžalovanej doma nebola, lebo ako matka 5 - tich detí, ktorá pôsobí aj pri starostlivosti o rodičov, je veľmi zaneprázdnená. Obžalovaná ju nepozývala a ona nikdy nemala záujem obžalovanú navštíviť. Od roku 2021 obžalovaná prezentovala, že býva u svojej matky. Keď brala veľkú pôžičku na 18.000,- Eur, tak gro tých peňazí išlo na vyplatenie dlhov sociálneho bytu, ktorý obžalovanej poskytol starosta obce Bystré a na ďalšie úpravy a zariadenia bytu. Keď sa obžalovanej pýtala, tak povedala, že je to obytný dom, kde bývajú ľudia z nižších vrstiev. Nebola prítomná pri konfliktoch s manželom obžalovanej, jej manžela nikdy nevidela a vždy o konfliktoch vedela iba z podania obžalovanej. Vždy, keď obžalovaná prišla s požiadavkou na poskytnutie peňazí, vždy to boli peniaze potrebné na „zajtra, napozajtra, najneskôr do týždňa“ a teda jej nedala čas na rozmyslenie. Aj keď obžalovanú odkázala, že nech si skúsi pozháňať peniaze od niekoho iného, na posledný deň, kedy potrebovala peniaze, jej zavolala, že sa jej to nepodarilo. Dokázala úpenlivo prosiť, plakať, sľubovať, že to vráti o dva mesiace, do konca roka a vždy ju ubezpečovala, aby jej verila. Spísanie notárskej zápisnice bola iniciatíva poškodenej. Keď si už za celý čas obžalovaná od nej napožičiavala vysokú sumu peňazí, tak jednoznačne chcela aj ona mať nielen dobré slovo obžalovanej, že to vráti, ale aj jej písomný záväzok, že to skutočne vráti. Obžalovaná súhlasila s tým, čo je uvedené v notárskej zápisnici a ona pôžičku v novembri podmienila tým, že bude spísaná notárska zápisnica. Suma v notárskej zápisnici ako dlh z titulu pôžičky podľa poškodenej zahŕňa všetky pôžičky poskytnuté obžalovanej. Je si vedomá, že tento dlh je podľa notárskej zápisnice splatný ku koncu roka 2026, ale obžalovaná sa jej ústne zaviazala, že dlhy splatí do konca roka 2021. Táto zápisnica mala byť podľa poškodenej iba formálnym potvrdením a uistením o tom, že jej obžalovaná svoje dlhy vyrovná. Na splatnosti dlhu do 30.11.2027 sa dohodli po vzájomnej konzultácii s obžalovanou, kedy jej obžalovaná uviedla, že bankové subjekty sú vo vlastnom záujme po dobu 5 rokov, kedy figurovala ako dlžník, rozhodli jej neposkytovať žiadne pôžičky. Ten dátum mala byť len formalita a ona sa zaviazala dlhy splatiť do konca roka. Trestné oznámenie pred splatnosťou dlhu podávala, pretože na základe jej skúseností a na základe toho, čo sa následne o obžalovanej dopyču v práci, kde bola známa tým, že takmer každého svojho kolegu oslovila so žiadosťou o pôžičku peňazí, a takto okradla aj mladé dievča - p. J., tak si povedala, že ju treba zastaviť. Obžalovaná používa na všetkých rovnaký scenár o svojom ťažkom živote, ako sa rozvádza, pritom poškodená dodatočne zistila, že je rozvedená už aspoň 20 rokov. Toto je jej potreba ochrániť spoločnosť a iných ľudí, ktorí sú finančne a príjmovovo horšie ako ona, aby už obžalovaná ďalej nespôsobovala takéto škody. Vo vzťahu k súhlasu poškodenej s tým, aby obžalovaná v určitom období neposielala splátky, poškodená uviedla, že jej bolo jasné, že z 800 eurového platu je sociálna dávka len asi 500,- Eur, a keby jej obžalovaná mala dať z toho 300,- Eur na splátku, ostalo by jej 200,- Eur a z toho sa vyžiť nedá, najmä ak má syna, o ktorého sa treba starať. Dohodli sa, že pokiaľ bude maródovať, poškodená bude akceptovať, že jej obžalovaná nebude posielat splátku pôžičky. Následne už v roku 2022 obžalovanú vyzývala, aby začala s vracaním peňazí, keď aj ona sama mala zvlášť veľké výdavky so svadbami. Obžalovaná bola teda vyzývaná, aby dlh vrátila alebo začala opäť splácať. Sama seba považuje za priemerne finančne gramotnú a za negramotnú sa určite nepovažuje. Požičiavanie peňazí obžalovanej nevníma ako svoje pochybenie. Z jej strany, ako aktívne veriaceho človeka, to bola pomoc blížnemu. Na strane druhej je v práci pod tlakom svojich kolegov, ktorí sú rozdelení na 2 tábory a to sú ľudia, ktorí nechcú pomáhať a nechcú sa vzdať svojho komfortu a práve tí sa jej vysmievajú, že sa svojou dobrotou a pomocou sama ožobráčila a dostalo sa im touto jej osobnou skúsenosťou za ich pravdu, že netreba ostatným pomáhať, lebo človek sa potom sám dostane do problémov. Z toho hľadiska tým, že sama znáša náklady na splácanie pôžičiek, ktoré zobrala pre obžalovanú, že má vlastné výdavky, že by chcela pomáhať aj finančne svojim deťom, ktoré si už medzičasom založili vlastné rodiny, kedy stráca čas, ktorý trávi na súde, na príprave na výsluchy, ktorý mohla tráviť úplne inak, kedy pociťuje, že má už isté zdravotné obmedzenia primerané veku, kedy sa obáva aj o svoje zdravie a život, kedy ten dlh, ktorý mal trvať krátku chvíľu, maximálne niekoľko mesiacov, si môžu podediť jej deti, ak sa jej niečo stalo, to všetko vníma ako isté pochybenia, ale v zásade si myslí, že pomáhať druhým by mal každý. Obžalovaná jej vrátila spolu sumu 6.363,02 Eur. Ak by ju niekto požiadal o poskytnutie peňazí do budúcnosti, už by nepostupovala rovnako.

Svedkyňa poškodená po nahliadnutí do prehľadu požičaných a vrátených peňazí predložených obžalovanou na hlavnom pojednávaní uviedla, že vo vzťahu k požičaným sumám sedia všetky sumy okrem jednej pôžičky, kedy obžalovanej požičala 6.000,- Eur, ale obžalovaná uvádza 5.000,- Eur a pôžičku zo dňa 29.03.2021 vo výške 500,- Eur v hotovosti, ktorú jej poskytla a obžalovaná ju v zozname uvedenú nemá. Čo sa týka splátok, sumy, ktoré uviedla obžalovaná ako vrátené do r. 2023 sedia, ale ďalej jej splácala aj v roku 2024. Pôžičky, ktoré si ona vzala, stále spláca, pôžička v Q. G. bude trvať do 09.04.2027 a pôžička v A. do 20.09.2027.

Svedkyňa poškodená I. J. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že s obžalovanou B. sa spoznala, keď študovala na strednej zdravotnej škole, kde boli spolužiačky. Tam ju obžalovaná na praxi zastavila s tým, či jej nemôže požičať 2.000,- Eur, lebo chce odkúpiť starý dom od svojej tety. Ona stále za ňou chodila a stále od nej pýtala peniaze, pričom poškodená nemala čas si to ani rozmyslieť lebo dookola za ňou chodila. Preto pod nátlakom dňa 15.02.2023 poslala obžalovanej 2.000,- Eur prevodom na účet, kedy peniaze jej na druhý deň prišli. Potom od nej obžalovaná žiadala pôžičku na opravu toho domu, kedy potrebovala vymeniť okná. Preto obžalovanej dňa 16.04.2023 zaslala sumu 2.500,- Eur. Znova na ňu naliehala, obžalovaná poukazovala na to, že nemá kde bývať so synom a robila na ňu nátlak, či jej nepožičia peniaze, kedy sa jej obžalovaná dostala pod kožu. Poškodená uviedla, že je dobrý človek a obžalovaná jej nedala ani nadýchnuť. Obe čiastky, ktoré obžalovanej požičala, boli z jej úspor. Dňa 15.05.2023 obžalovanej požičala 4.500,- Eur, lebo obžalovaná povedala, že majstri jej povedali, že má málo peňazí na opravu. To boli tiež jej vlastné peniaze. Potom dňa 13.06.2023 obžalovaná pýtala znovu pôžičku 2.000,- Eur, pričom sa to stále týkalo toho domu, kedy uvádzala, že ona sa tam už nasťahovala a že to potrebuje opraviť. Dňa 11.07.2023 obžalovanej požičala 2.000,- Eur a to sa tiež týkalo toho domu. Potom obžalovaná prišla za ňou dňa 27.02.2023, či jej nepomôže zobrať úver, lebo sa rozvádza. Dňa 07.03.2023 poškodená zobrala úver v I. I. vo výške 4.500,- Eur. Potom dňa 19.06.2023 prišla obžalovaná za ňou, či jej nepomôže, že sa rozvádza a že by išla do toho domu bývať. Tak zobrala úver z nebankovky H. S. pod nátlakom a to 2.500,- Eur, pričom všetky tie peniaze boli požičané pod nátlakom, lebo obžalovaná si stále vymýšľala nejaké dôvody, najprv, že potrebuje odkúpiť dom, potom že sa rozvádza, že si opraví dom a že tam chce ísť so synom. To všetko nebola pravda, lebo ona žiaden majetok nevlastní a býva pri manželovi vo T., na čo má poškodená dôkaz. Dňa 20.10.2023 bola osobne vo T., kde na dome zazvonila, otvoril okno syn obžalovanej a povedal, že obžalovaná nie je doma, čo ale nebola pravda, pretože keď išla nižšie o ulicu a obžalovaná si ju nevšimla, poškodená videla, ako obžalovaná vychádza zo zadnej časti domu. Vyšla z auta, oslovila obžalovanú a obžalovaná sa jej opýtala, čo tu robí a že radšej za ňou mala prísť do nemocnice. Ona obžalovanej povedala, že neplatí peniaze a obžalovaná sa jej priznala, že mohla na niekoho iného zobrať úver. Má papier, kde obžalovaná sľúbila, že do 15.12.2023 splatí úver a splatí tie peniaze. V sms jej napísala, že bude splácať splátky od r. 2025 každý mesiac po 250,- Eur a v mesiaci apríl 2025 sumu 3.000,- Eur a v novembri 2025 sumu 3.000,- eur, čo sa ale neuskutočnilo. Dňa 25.1.2025 jej bola poslaná suma 125,- Eur a odvtedy obžalovaná nesplátila nič. Má prehľad splátok, odkedy obžalovaná platila, kedy dňa 18.04.2023 zaplatila sumu 293,- Eur, 19.04.2023 zaplatila 216,- Eur, 18.05.2023 zaplatila 288,- Eur, 23.05.2023 zaplatila 200,- Eur, 19.06.2023 zaplatila 283,- Eur, 18.09.2023 zaplatila 120,- Eur a 18.10.2023 zaplatila 80,- Eur, pričom okrem tej sumy v novembri 2023 nebolo nič zaplatené a v decembri 27.12.2023 zaplatila 372,44 Eur. Potom jej od obžalovanej prišla výzva, či by nestiahla žalobu, že jej pošle 13.000,- Eur, na čo ona obžalovanej povedala, že s tým súhlasí, ale ona iba chcela obžalovanú natiahnuť, lebo vedela, že sa to neuskutoční. Potom ale povedala nie. Vtedy jej obžalovaná povedala, že ju niekto ovplyvnil a priznala sa jej, že klamala vo veci, že potrebuje tie peniaze na nehnuteľnosti. Ona to potrebovala na svoj príjem, lebo má iný štandard. Potom jej obžalovaná zaplatila 16.01.2024 sumu 215,83 Eur a sumu 77,73 Eur, vo februári 2024 nebolo zaplatené nič, 15.03.2024 zaplatila 77,73 Eur, 19.03.2024 zaplatila 94,45 Eur, 25.06.2024 zaplatila 150,- Eur, 15.07.2024 zaplatila 150,- Eur, 05.08.2024 zaplatila 150,- Eur, 19.08.2024 zaplatila 150,- Eur, september a október nezaplatila nič, 21.11.2024 zaplatila 80,- Eur, 02.12.2024 zaplatila 80,- Eur, 15.12.2024 zaplatila 80,- Eur a 23.01.2025 zaplatila 125,- Eur. Potom už dodnes obžalovaná nezaplatila nič. O splátke, ktorú obžalovaná zaplatila 23.01.2025 povedala, že si zoberie úver a bude jej platiť už vo februári. To sa nestalo a peniaze dodnes nemá. Obžalovaná si stále vymýšľala, že musí chodiť do banky dávať príkaz. Aj v marci 2025 obžalovanej napísala a pýtala sa jej, kde sú peniaze ale ona jej nič neodpísala. Keď chodili na policajnú stanicu, tak obžalovaná mala doniesť výpis z účtu, koľko zaplatila, čo sa porovnávalo s jej výpisom, ale má dojem, že až do súdneho konania nič nepriniesla a jej nijaké peniaze neprišli. Obžalovaná jej ku dnešnému dňu dlhuje 28.339,37 Eur. Podľa poškodenej obžalovaná musí mať viac peňazí a viac mína. Príjem poškodenej je približne 800,- Eur, v roku 2023 a 2024 to bol príjem cca 750,- Eur, kedy pracovala ako sanitárka v nemocnici v Bardejove. Obžalovaná v tom čase pracovala ako sanitárka na F. P. D. C. F.. Obžalovaná má exekúcie na dome v G. a od spolužiačky vie, že obžalovaná býva vo T. so synom a manželom. Ten dom vo T. opísala ako veľký, s plotom, kamerami, takí, v akom bývajú podnikatelia. Obžalovaná povedala, že ten dom v G. odfotovala a že ju zoberie na návštevu, ale do dnešného dňa tam nebola. Majú notárom potvrdenú dohodu o splácaní. Počula, že obžalovaná v požičiavaní peňazí pokračuje aj ďalej. Keď od nej pýtala vrátenie peňazí, obžalovaná jej povedala, že má počkať, lebo teraz peniaze nemá. S obžalovanou sa stretávali v škole. To, že peniaze obžalovanej požičiavala na účet, vzišlo z obojstrannej

dohody. S obžalovanou od februára 2025 nie je v kontakte. Aj spolužiaci a aj na polícii jej povedali, že obžalovaná je rozvedená a to, že obžalovaná „hrá na obe strany“ sa podľa poškodenej zistilo, že jej obžalovaná zakázala hovoriť spolužiakom v škole, že jej požičala peniaze. Vo vzťahu k zmluve o pôžičke poškodená uviedla, že obžalovaná prišla za ňou do školy s písomnou dohodou, ktorú podpísali a túto dohodu predložila aj na hlavnom pojednávaní. Inú dohodu nemali, hoci obžalovanú žiadala aj o inú písomnú zmluvu, ale obžalovaná jej povedala, že sa rozvádza a že to nie je potrebné. Nevedela, čo si má o tom myslieť. Obžalovanej však poskytla pôžičky aj potom, čo už obžalovaná nechcela uzavrieť zmluvu v písomnej podobe. S obsahom zmluvy o pôžičke poškodená súhlasila. V zmluve síce nie je uvedená splatnosť všetkých pôžičiek, ale obžalovaná jej povedala, že ich všetky vráti do 15.12.2023. Splátky mala obžalovaná splácať každý mesiac tak, ako boli v zmluvách o úveroch, ktoré poškodená brala a ktorých obžalovaná videla, aká je výška každej mesačnej splátky. Podávala návrh na neodkladné opatrenie, aby jej obžalovaná vrátila peniaze z majetku, ktorý má, ale súd to zamietol. Obžalovaná za ňou stále chodila a prosila o peniaze s tým, že čo bude robiť. Poškodená uviedla, že nemala ani čas si to rozmyslieť. Ona bola s obžalovanou stále v kontakte v škole a obžalovaná jej stále hovorila, že čo bude robiť, ak jej poškodená nepožičia. Potom sľúbila, že keď sa rozvedie, peniaze vrátia a peniaze pýtala aj na rozvod pre právnikov. Mala predať nejaký dom a z neho jej peniaze vrátiť. S manželom obžalovanej sa nikdy nestretla a obžalovaná jej len hovorila, že sa chce rozvieť, že s ním nechce byť, že chce od neho odísť. Na základe toho pýtala peniaze, že si chce kúpiť dom a chce odísť so synom. Rozvod sa naťahoval, ale potom už nevie, či sa rozvedli, lebo obžalovaná už o rozvode nič nehovorila. Všetky pôžičky v banke a nebankovej spoločnosti jej pomohla vyplatiť mama a ona to teraz spláca mame. Dlh splatila jej mama preto, lebo by mala vysoké úroky. Obžalovanú poznala iba v súvislosti so štúdiom, inak sa nepoznali. Nevedela, koľko obžalovaná zarába, ale si myslela, že zarába viac ako ona v nemocnici v G.. Obžalovaná nikdy nehovorila o svojich príjmoch. O tom, že je obžalovaná rozvedená, jej povedala až vyšetrovatelka. Obžalovaná hovorila, že jej manžel je „poisťovák“.

V rámci dokazovania listinnými dôkazmi súd prečítal obsah trestného oznámenia, ktoré na obžalovanú podala na ORPZ Bardejov dňa 31.10.2023 poškodená I. J. a v ktorom opísala skutkovo tie isté skutočnosti, ktoré uviedla aj vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní.

Z výpisu z účtu poškodenej I. J. vedenom v I. I., A. vyplývajú jednak splátky úveru ale aj platba zo dňa 20.06.2023 vo výške 2.500,- Eur realizovaná na účet číslo I. s označením „A.“ a ďalšie platby na ten istý účet zo dňa 15.02.2023 vo výške 2.000,- Eur, zo dňa 24.02.2023 vo výške 10.000,- Eur a zo dňa 07.03.2023 vo výške 4.500,- Eur, všetky s označením „A.“.

Z rukou písanej zmluvy o pôžičke uzavretej dňa 28.02.2023 medzi veriteľom – poškodenou I. J. a dlžníkom – obžalovanou A. B. vyplynulo, že dlžník sa zaväzuje, že požičanú sumu vo výške 12.000,- Eur vráti veriteľovi, pričom zmluvné strany sa dohodli, že pôžičku bude splácať vo výške 215,83 Eur mesačne v 16. deň v mesiaci na bankový účet veriteľa uvedený v texte zmluvy. V prípade predaja nehnuteľnosti sa dlžník zaväzuje, že požičanú sumu uhradí jednorazovo. Zmluva obsahuje podpisy oboch zmluvných strán.

Súd tiež v rámci dokazovania prečítal obsah listu, ktorá je písaná rukou a podpísaná nečitateľným podpisom adresovaný A. J., kde pisateľ listu adresátovi oznamuje, že dcéra adresátky I. J. s ňou momentálne nekomunikuje, nerozpráva a nedvíha telefonické hovory a všetky úvery postupuje právnikovi, aby sa všetko a načas spravodlivo vyplatilo s tým, že právnik oznámi I. všetky podrobnosti o spôsobe vyplatenia pohľadávky. V blízkej budúcnosti 10.11.2023 bude suma 1784,27 Eur (nedoplatok) + 372,44 Eur splátky, teda spolu suma 2.156,71 Eur vyplatená na účet I..

Súd tiež prečítal rukou písaný papier, z ktorého vyplývajú dátumy a jednotlivé sumy, ktoré boli poslané, výška jednotlivých splátok, kedy dlžníčka po splátkach dlhuje 30.759,85 Eur.

Z rukou písaného vyhlásenia podpísaného obžalovanou A. B. vyplýva, že potvrdzuje, že požičanú sumu od I. J. (uvedené generálne poškodenej) vráti do 15.12.2024 a to poukázaním na účet v I. I.. Celková suma je približne 11.000,- Eur.

Zo splátkového kalendára spoločnosti H. S. adresovanom poškodenej I. J. vyplývajú jednotlivé splátky úveru vo výške 94,45 Eur mesačne od 22.07.2023 do 22.06.2027, kedy celková výška splátok je 4.533,60 Eur.

Z prehľadu rukou písaných pôžičiek vyplývajú dátumy a sumy jednotlivých pôžičiek v celkovej výške 11.316,- Eur s tým, že vo viacerých splátkach bola celkovo vrátená suma 2.216,- Eur na účet I. J..

Súd tiež prečítal zmluvu o splátkovom úvere (spotrebiteľskom úvere), ktorú uzavreli I. I., A., ako banka a poškodená I. J., ako dlžník, ktorej predmetom bol splátkový úver vo výške 12.000,- Eur, ktorého splatnosť bola 96 mesiacov, pričom výška jednej splátky predstavovala sumu 215,83 Eur. Zmluva ďalej obsahuje všetky podstatné náležitosti zmluvy a bola podpísaná 24.02.2023. Súd tiež prečítal vyhlásenie klienta – poškodenej I. J. o súčastiach zmluvy, Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, presný splátkový kalendár, pričom splatnosť poslednej splátky má byť 18.03.2031. Súčasťou zmluvy bol aj program výhodný účet a poistenie úveru s poisťnými podmienkami.

Súd tiež v rámci dokazovania na hlavnom pojednávaní prečítal zmluvu o splátkovom úvere (spotrebiteľskom úvere), ktorú uzavreli I. I., A., ako banka a poškodená I. J., ako dlžník, ktorej predmetom bol splátkový úver vo výške 4.500,- Eur, ktorého splatnosť bola 96 mesiacov, pričom výška jednej splátky predstavovala sumu 77,73 Eur. Zmluva ďalej obsahuje všetky podstatné náležitosti zmluvy a bola podpísaná 07.03.2023. Súd tiež prečítal vyhlásenie klienta – poškodenej I. J. o súčastiach zmluvy, Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, presný splátkový kalendár, pričom splatnosť poslednej splátky má byť 18.03.2031. Súčasťou zmluvy bol aj program výhodný účet.

Zo záväznej žiadosti o pôžičku adresovanej poškodenou I. J., ako dlžníčkou sprostredkovateľovi H. S., A. zo dňa 15.06.2023 vyplynulo, že poškodená požiadala o pôžičku vo výške 2.500,- Eur s výškou mesačnej splátky 94,45 Eur, pričom úrok predstavuje 38,5 % ročne.

Súd tiež prečítal obsah zápisnice o trestnom oznámení podanom poškodenou H. B. na OR PZ v Prešove dňa 14.12.2023, kedy v tomto trestnom oznámení uviedla rovnaké skutočnosti ohľadom pôžičiek poskytnutých obžalovanej ako vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní. K tomuto trestnému oznámeniu poškodená predložila rukou písaný prehľad splátok za roky 2021 až 2023 s uvedením dátumov a výšky jednotlivých pôžičiek poskytnutých obžalovanej, dátumov a výšky jednotlivých splátok tak, ako o nich vypovedala na hlavnom pojednávaní, pričom súd tento prehľad na hlavnom pojednávaní prečítal ako listinný dôkaz.

Súd tiež prečítal obsah notárskej zápisnice N 355/2021 spísanej na notárskom úrade U. V. A. dňa 02.12.2024, z ktorej vyplýva, že sa toho dňa k notárke dostavila obžalovaná A. B., ako dlžník – povinná a poškodená H. B., ako oprávnená osoba – veriteľ, kde obžalovaná vyhlásila, že má voči poškodenej H. B. dlh titulom pôžičky vo výške 45.000,- Eur, ktorý uznáva čo do dôvodu i čo do výšky a obžalovaná, ako dlžník sa zaviazala poškodenej H. B., ako veriteľovi tento dlh zaplatiť do 30.11.2027. Obžalovaná ako povinná zároveň súhlasila s exekúciou na všetok svoj majetok a súhlasí, aby sa táto notárska zápisnica stala titulom pre výkon rozhodnutia podľa § 45 ods. 2 Exekučného poriadku. Obžalovaná ako povinná osoba v tejto notárskej zápisnici uviedla, že toto vyhlásenie urobila dobrovoľne a bez nátlaku a je v súlade s jej vôľou.

Z potvrdenia spoločnosti A. T., A. zo dňa 28.04.2021 vyplynulo, že všetky záväzky z úverovej zmluvy poškodenej H. B. sú úplne splatené a že A. T. voči nej ako dlžníkovi neevduje žiadne pohľadávky z úverovej zmluvy.

Spoločnosť A. T. (A.) dňa 16.04.2021 poškodenej H. B. uviedla, že zostatok jej úveru k zamýšľanému predčasnému splateniu je ku dňu 30.04.2021 vo výške 1.016,23 Eur, z čoho istina predstavuje 1.000,- Eur a úrok 16,23 Eur, pričom sumu 1.016,23 Eur je potrebné uhradiť na tam definovaný účet najneskôr do 30.04.2021.

Z potvrdenia o vklade v hotovosti F. G., A. vyplýva, že dňa 12.04.2021 vložila poškodená H. B. na účet č. I. vedenej na meno obžalovanej A. B. sumu 503,- Eur.

Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorenej dňa 09.04.2021 medzi Q. G. R. M. A. I., A. ako bankou a poškodenou H. B., ako dlžníkom vyplýva poskytnutie spotrebiteľského úveru bankou dlžníkovi, ktorý sa zaväzuje banke tento úver vrátiť za tam dohodnutých podmienok aj s úrokom.

Súd tiež prečítal obsah výpisu z účtu vedeného Q. G. pre poškodenú H. B., z ktorej vyplývajú splátky úveru, ale aj to, že na účet I. bola dňa 22.11.2021 z tohto účtu prevedená suma 400,- Eur, dňa 04.10.2021 suma 200,- Eur, dňa 08.09.2021 došla suma 100,- Eur (označená platba ako A. B.), dňa 23.09.2021 odoslaná suma 5.534,65 Eur (označená platba ako A. B.), dňa 19.07.2021 došla suma 304,34 Eur, dňa 28.06.2021 poukázaná suma 2.500,- Eur a dňa 30.06.2021 došla suma 304,34 Eur, dňa 17.02.2021 došla platba 304,34 Eur, dňa 08.01.2021 poukázaná suma 10.000,- Eur a následne šesť výberov dňa 12.04.2021 spolu v sume 1.000,- Eur, ďalej dňa 22.03.2021 poukázaná suma 500,- Eur a 25.03.2021 poukázaná suma 2.000,- Eur, pričom v týchto výpisoch sú aj splátky úveru pre spoločnosti H. S. a A. T. po 1.500,- Eur, resp. 1.000,- Eur. Ďalej sú tam zaevidované tri výbery v hotovosti dňa 26.02.2021 spolu v sume 500,- Eur a dňa 26.01.2021 poukázaná suma 1.000,- Eur, pričom pri poukázaných sumách sa jedná o prevody na účet obžalovanej č. I. a meno „A. B.“.

Súd tiež prečítal obsah nikým nepodpísaného listu veriteľky I. J., ktorá dňa 20.11.2023 vyzvala dlžníčku A. B. na vrátenie celkovej sumy 30.316,- Eur, pričom popisala jednotlivé čiastky pôžičiek, z ktorých mala obžalovaná vrátiť iba 372,44 Eur.

Súd prečítal aj obsah sms komunikácie medzi poškodenou I. J. a obžalovanou A. B., ktorá sa týka požičiavania peňazí a žiadosti poškodenej o jej vrátenie.

Súd tiež prečítal list podpísaný matkou obžalovanej adresovaný poškodenej H. B., z obsahu ktorého vyplýva vďačnosť za to, čo pre jej dcéru, ktorá sa veľmi trápi, urobila. V ňom sa tiež píše, že jej dcéra A. potrebuje vyplatiť peniaze právnikom do 22.11. vo výške 10.200,- Eur a prosí, aby našla spôsob ako obžalovanej pomôcť. Ak sa totiž právnik vyplatí, obžalovaná dostane peniaze z domu do konca roka.

Z uznesenia ČVS: ORP-296/4-VYS-PO-2020 zo dňa 10.11.2022 vedenej na ORPZ Prešov vyplýva vznesenie obvinenia A. B. pre pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. d) Trestného zákona pre dva skutky, pre ktorého bola aj podaná Okresnou prokuratúrou Prešov obžaloba pod č. 1Pv 430/20/7707 zo dňa 27.06.2023 na obžalovanú A. B., že

1. v presne nezistenom čase v období od 10.11.2017 do 18.12.2018 v Prešove a inde sa viackrát telefonicky a prostredníctvom SMS správ pod rôznymi zámienkami, ako napr. operácia chrčtice jej manžela, dohodla s L. J., bytom H. I. XX, G., D., na pôžičke peňazí, kde finančné prostriedky jej L. J. prostredníctvom účtu zaslala na účet I. XXXX W. XXXX vedený na meno C. B., a to dňa 13.11.2017 vo výške 1.500,- Eur, dňa 30.11.2017 vo výške 2.000,- Eur a dňa 18.12.2017 vo výške 1.700,- Eur, ktoré aj napriek dohode nevrátila, pričom už v čase ústnej dohody o pôžičke vedela, že požičané peniaze nevráti, vzhľadom na svoju nepriaznivú osobnú finančnú situáciu vyplývajúcu zo správ súdu, bánk, štátnych inštitúcií a z dôvodu iných nesplatených záväzkov, čím svojím konaním spôsobila L. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. I. XX, G., D., škodu vo výške 5.200,- Eur,

2., v presne nezistenom čase v období od 14.01.2019 do 06.02.2020 v Prešove sa viackrát ústne pod rôznymi zámienkami, pôsobiac tým na city poškodenej, ako napr. hospitalizácia jej manžela v nemocnici, dohodla s N. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. X, F., na pôžičke peňazí s vedomím, že ide o osobu vyššieho veku, ľahšie ovplyvniteľnú, kde uvedené finančné prostriedky jej N. K. odovzdala viackrát v hotovosti v rôznych sumách, pričom pri jednom odovzdaní peňazí dňa 25.02.2019 spísali zmluvu o pôžičke na sumu 5.000,- Eur, ktorú sa obžalovaná zaviazala vrátiť v lehote do 19.04.2019, ktoré aj napriek dohode nevrátila, kde takýmto spôsobom od N. K. vylákala finančné prostriedky v celkovej výške 18.300,- Eur, pričom už v čase ústnej dohody o pôžičke vedela, že požičané peniaze nevráti, vzhľadom na svoju negatívnu osobnú finančnú situáciu vyplývajúcu zo správ súdu, bánk, štátnych inštitúcií a z dôvodu iných nesplatených záväzkov, čím svojím konaním spôsobila N. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. X, F., škodu vo výške 18.300,- Eur.

Z lustrácie v centrálnom registri exekúcií zo dňa 16.08.2024 vyplýva, že v registri sa nevyskytuje zhoda s údajmi obžalovanej.

Zo správy Sociálnej poisťovne zo dňa 09.09.2024 vyplynulo, že obžalovaná A. B. je od 01.02.2020 do podania správy v pracovnom pomere s Fakultnou nemocnicou s poliklinikou U. M. F., pričom za rok 2021 bol jej vymeriavací základ spolu 8.418,58 Eur, v roku 2022 bol vymeriavací základ spolu 7.534,21 Eur a v roku 2023 spolu 1.772,79 Eur, pričom bola PN od 05.03.2021 do 28.03.2021 s vyplatenou nemocenskou dávkou v sume 354,40 Eur, OČR od 01.07.2021 do 17.07.2021 s vyplatenou ošetrovnou dávkou vo výške 225,90 Eur a od 11.10.2021 do 31.01.2022 s nemocenskou dávkou vyplatenou spolu vo

výške 1.699,50 Eur a za obdobie PN od 01.08.2022 do 30.04.2023 s nemocenskou dávkou vyplatenou spolu v sume 4.554,90 Eur.

Zo správy tunajšieho súdu podanou vyšetrovateľovi vyplýva, že dňa 23.11.2007 bol obžalovanou podaný návrh na zrušenie BSM, ktorý sa viedol pod sp. zn. 29C 349/2007, ktorý obžalovaná, ako navrhovateľka vzala späť, a preto uznesením zo dňa 06.02.2008 bolo toto konanie zastavené. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 26.03.2008. Dňa 08.12.2008 bola opäť obžalovanou, ako navrhovateľkou podaný návrh na zrušenie BSM za trvania manželstva, ktorý opäť obžalovaná, ako navrhovateľka vzala späť a toto konanie vedené pod sp. zn. 29C 349/2008 bolo zastavené (uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 04.02.2009).

Z rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 13.05.2009, pod sp. zn. 29C/68/2008, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 09.06.2009 vyplýva, že súd manželstvo navrhovateľa F. B. a odporkyne – obžalovanej rozviedol a na čas po rozvoде zveril ich syna C. B. do starostlivosti matky, ktorá je oprávnená a povinná ho zastupovať a spravovať jeho majetok. Okrem toho súd v rozsudku určil výživné a upravil styk navrhovateľa F. B. s maloletým dieťaťom.

Rozsudkom Okresného súdu Prešov, sp. zn. 28C 9/2009 zo dňa 13.05.2009, právoplatným dňa 09.07.2009 súd návrh obžalovanej, ako navrhovateľky na zrušenie bezpodielového spoluvlastníctva manželov zamietol.

Z výpisu listu vlastníctva č. XXXX, vedeného pre Okres Vranov nad Topľou, Obec Bystré a Katastrálne územie G. vyplýva zápis vlastníckeho práva k bytu č. XX v bytovom dome súpisné číslo XXX, ktorého je obžalovaná podielovou spoluvlastníčkou v rozsahu 1/2 – ice nadobudnutej titulom dedičstva, pričom na tomto byte je v časti C výpisu evidovaných dvanásť záložných práv, resp. exekučných záložných práv.

Obžalovaná A. B. podala dňa 19.03.2012 na tunajší súd návrh na vyhlásenie konkurzu, ktorým sa z dôvodu dlhov domáhala vyhlásenia konkurzu na svoju osobu, ako dlžníčky. Zo zoznamu majetku predloženého obžalovanou vyplýva iba vlastníctvo sedacej súpravy. Súčasťou konkurzného konania je aj súpis 10 pohľadávok, ktoré veritelia prihlásili do konkurzného konania, pričom O. G. si prihlásila pohľadávku vo výške 6,753,88 Eur, S. K., X. K. a U. P. pohľadávku každý po 8.140,81 Eur, spoločnosť F. vo výške 2.762,63 Eur, Sociálna poisťovňa vo výške 104,63 Eur a E. G. po lehote vo výške 1.405,02 Eur. Zo zoznamu záväzkov vyplýva pohľadávka voči BL Finance vo výške 2.207,39 Eur. Súčasťou sú aj exekučné príkazy na vykonanie exekúcie v prospech C. Y. G., A. a P. I., I., výzvy na mimosúdnu dohodu a upomienky, to všetko ako súčasťou prihlášok k peňažnému záväzku.

Súd tiež na hlavnom pojednávaní prečítal obsah prehľadu splátok, ktoré predložila obžalovaná pri svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní a z nich vyplynulo, že od poškodenej I. J. si požičala celkovo sumu 30.316,- Eur, z ktorej jej mala do konca roku 2023 vrátiť sumu 2.216,- Eur, teda zostatok dlhu je 28.000,- Eur, pričom v roku 2024 jej mala splatiť sumu 1.321,- Eur. Od poškodenej H. B. si požičala sumu 32.954,65 Eur a jej mala do konca roka 2023 vrátiť sumu spolu 3.913,02 Eur, pričom v roku 2024 jej mala zaslať deväť splátok po 250,- Eur.

Okresný súd Prešov uznesením, č.k. 9C/35/2024 – 28 zo dňa 13.06.2024 návrhy žalobkýň v 1. a v 2. rade – poškodenej I. J. a H. B. na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, ktorého vydania sa domáhali voči obžalovanej A. B., ako žalovanej, zamietol. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 05.07.2024.

Zo správy o povesti obžalovanej vypracovanej P. G. dňa 13.02.2025 vyplýva, že obžalovaná sa v ich obci nezdržiava a v roku 2021 nebola v ich obci žiadateľkou o nájomný byt a ani v inom období si nepodala žiadosť o nájomný byt. Z doplnenie správy tejto obce zo dňa 22.01.2025 vyplynulo, že nebola nikdy prejednávaná komisiou verejného poriadku v obci a nebolo jej uložené žiadne opatrenie.

Z výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR vyplýva, že obžalovaná A. B. nebola priestupkovo postihnutá.

Z pracovného posudku Fakultnej nemocnice s poliklinikou U. M. F. ako zamestnávateľa obžalovanej zo dňa 22.01.2025 vyplýva, že obžalovaná je od 01.02.2020 v pracovnom zaradení sanitár na F. P. V. D.. Pracovné povinnosti splní včas, je prakticky zručná, organizačne primerane zdatná, schopná

samostatnej aj tímovej práce. Zvláda záťažové situácie. Štúdium v odbore praktická sestra – asistent prerušila a požiadala o preloženie na pozíciu administratívneho pracovníka zo zdravotných dôvodov. Vedúca sestra oddelenia ju považuje za vhodného pracovníka pre výkon svojej pracovnej pozície a u obžalovanej doposiaľ neboli zistené žiadne pracovné priestupky a ani porušenia pracovnej disciplíny.

Z odpisu Registra trestov SR týkajúceho sa obžalovanej a generovaného elektronicky ku dňu 05.11.2025 vyplýva jeden záznam o odsúdení v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 4T/43/2023.

Súd pripojil a na hlavnom pojednávaní v rámci dokazovania prečítal podstatný obsah tohto spisu vedeného pod sp. zn. 4T/43/2023, z ktorého vyplýva, že dňa 30.06.2023 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Prešov obžalobu pod č. 1Pv 430/20/7707 na obžalovanú A. B. pre dva skutky tak, ako ich súd uviedol vyššie v odôvodnení tohto rozsudku v súvislosti s konaním pod ČVS: ORP-296/4-VYS-PO-2020. Rozsudkom zo dňa 05.12.2025 súd uznal obžalovanú A. B. za vinnú zo spáchania oboch skutkov v zmysle podanej obžaloby č. 1Pv 430/20/7707 – 46, ktorú súd uviedol vyššie v odôvodnení rozsudku, pričom súd tieto skutky právne kvalifikoval ako pokračovací zločin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2, odsek 3 písmeno d) Trestného zákona, v bode 2 rozsudku s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona a za ich spáchanie obžalovanej uložil uložil trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov a 3 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov s povinnosťou v skúšobnej dobe nahradiť obom poškodeným L. J. a N. K. spôsobenú škodu, ku ktorej náhrade zároveň zaviazal obžalovanú. Krajský súd v Prešove uznesením č.k. 3Tos/6/2025 – 809 zo dňa 15.05.2025 odvolanie obžalovanej A. B. podané proti vyššie uvedenému rozsudku zamietol, čím dňom 15.05.2025 nadobudol tento rozsudok právoplatnosť.

Súd vykonal všetky dôkazy, ktorých vykonanie navrhli strany trestného konania a ktoré sám považoval za potrebné vykonať na to, aby mohol spoľahlivo ustáliť, aký skutok sa stal, či tento skutok napĺňa znaky niektorého z trestných činov v zmysle Trestného zákona, a ak áno, akého a či tento skutok majúci povahu trestného činu spáchala obžalovaná. Súd tiež vykonal všetky dôkazy potrebné na to, aby v prípade vyslovenia viny obžalovanej za spáchaný trestný čin mohol rozhodnúť o uložení primeraného a spravodlivého trestu a to tak z hľadiska jeho druhu ako aj výšky. Súd pritom vyhodnocoval všetky dôkazy a informácie z nich vyplývajúce samostatne, avšak zároveň v spoločnom kontexte, ktorý vytvárajú.

Výrok súdu o vine obžalovanej sa musí zakladať len na dôkazoch, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní /§ 2 ods. 19 a § 278 ods. 2 Trestného poriadku/ a tieto dôkazy musia tvoriť súhrnne logickú, ničím nenarušenú a uzavretú sústavu vzájomne sa doplňujúcich a na seba nadväzujúcich dôkazov, ktoré sú v takom príčinnom vzťahu k dokazovanej skutočnosti, že o nich možno vyvodiť jediný záver a súčasne vylúčiť možnosť iného záveru o tom, že sa skutok stal a že tento skutok spáchala obžalovaná.

Z vykonaného dokazovania bez akýchkoľvek pochybností vyplynulo, že poškodené H. B. a I. J. na základe žiadosti obžalovanej A. B., tejto o období od 26.01.2021 do 22.11.2021 (poškodená H. B.), resp. v období od 12.02.2023 do 20.06.2023 (poškodená I. J.) požičali peňažné sumy v rôznych čiastkach, kedy obe poškodené ako dôvod poskytnutia pôžičiek obžalovanej uviedli jej zlú rodinnú situáciu, situáciu s bývaním a súdne spory. Obom poškodeným sama obžalovaná uviedla, že peniaze potrebuje na súdne konania o rozvod manželstva a na právniku, ktorý ju zastupuje, tiež na súdne konanie o vysporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov po rozvode a opäť na vyplatenie právniku zastupujúceho ju v tomto konaní, čo je podmienené uvoľnením majetku a jeho predajom, z ktorého by financovala vrátenie pôžičiek poškodeným, a napokon na opravu sociálneho bytu poskytnutého obcou, rodinného domu, kotla a podobne. Z výpovedí oboch poškodených je zrejmé, že iniciátorom na poskytnutie pôžičiek bola obžalovaná, ktorá o ich poskytnutie úpenlivo prosila, opisujúc svoju zlú situáciu. Napokon obžalovaná prijatie peňažných prostriedkov od oboch poškodených vo svojej čiastočnej výpovedi na hlavnom pojednávaní ani nespochybňovala s tým, že aj ňou predložené potvrdenia o prijatí pôžičiek, s ktorých obsahom súd konfrontoval poškodené z hľadiska dátumov a požičaných súm, v zásade súhlasia. O tom, že obžalovaná pôžičky prijaté od poškodených uznáva, svedčí aj notárska zápisnica N 355/2021 spísaná na notárskom úrade U. V. A. dňa 02.12.2024, v ktorej obžalovaná ako dlžníčka – povinná v plnom rozsahu uznala svoj dlh voči poškodenej H. B. titulom pôžičiek, pričom z výpovede poškodenej H. B. vyplýva, že uznaná suma 45.000,- Eur zahŕňa všetky ňou poskytnuté pôžičky obžalovanej spolu s úrokmi, ktoré ona musí platiť bankovým a nebankovým inštitúciám, z ktorých čerpala úvery a ktoré musí doposiaľ splácať. Pravdivosť výpovedí poškodených potvrdzujú aj sumy uvedené vo výpisoch z ich

účtov za rozhodné obdobie. S poškodenou I. J. obžalovaná tiež podpísala zmluvu o pôžičke, aj keď iba na sumu 12.000,- Eur, ale aj túto sumu v tejto písomnej zmluve uznáva a zaväzuje sa jej ju vrátiť. Vedomie obžalovanej o dlhu je zrejmé aj z obsahu sms komunikácie medzi ňou a poškodenou I. J.. Je teda zrejmé, že medzi obžalovanou a poškodenými vznikol občiansko – právny vzťah majúci charakter zmluvy o pôžičke v zmysle § 657 Občianskeho zákonníka, ktorá na platnosť nevyžaduje písomnú formu.

Obrana obžalovanej v priebehu trestného konania nespočívala v tom, že by popierala samotnú existenciu pôžičiek a prevzatie peňazí od poškodených, ale bola založená na tom, že pôžičky nevytlákala so zlým úmyslom, ale ich dobrovoľným poskytnutím zo strany poškodených došlo k uzavretiu zmlúv o pôžičke so splátkami, ktoré obžalovaná spláca podľa svojich finančných možností, kedy aj samotné poškodené súhlasili s takouto formou vrátenia pôžičiek, pričom splatnosť pôžičiek ešte ani nenastala, nakoľko v zmysle už spomenutej notárskej zápisnice má byť až 30.11.2027. Teda právny vzťah, ktorý vznikol, je teda podľa obžalovanej výlučne občiansko právnym vzťahom, ktorý sa má riešiť predpismi občianskeho práva a v zmysle zásady ultima ratio by sa nemal riešiť prostriedkami trestného práva.

Z dlhodobej a konštantnej judikatúry súdov vyšších inštancií /napr. B2/1973, R 57/1978, rozsudok NS SR sp. zn. 2Tdo V 21/2013 zo dňa 04.02.2014/ vyplýva, že samotné nevrátenie požičaných peňazí nemôže byť samo o sebe trestným činom, kedy tunajší súd poukazuje aj na čl. 17 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého nikoho nemožno pozbaviť slobody len pre neschopnosť dodržať zmluvný záväzok. To, čo oddeľuje občiansko právnu rovinu právneho vzťahu založeného napríklad pôžičkou od naplnenia skutkovej podstaty trestného činu podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, je existencia subjektívnej stránky trestného činu, ktorá vyžaduje, aby páchatel už v dobe pôžičky konal v úmysle vypožičané peniaze nevrátiť vôbec alebo nevrátiť ich v zmluvnej lehote, prípadne konal s vedomím, že peniaze nebude môcť v uvedenej lehote vrátiť a týmto konaním uviedol niekoho iného do omylu. Teda ani splácanie pôžičky, dokonca aj počas prebiehajúceho trestného konania, hoci aj v štádiu konania pred súdom, vôbec nevyklučuje naplnenie znakov trestného činu podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona. Je preto potrebné v každom konkrétnom prípade skúmať existenciu úmyslu páchatel'a a to tým, ako sa tento úmysel uviesť niekoho do omylu prejavil v jeho konaní, napríklad, čo páchatel' uvádzal poškodenému pri uzatváraní pôžičky, ako boli stanovené lehoty splatnosti, či tieto dodržal a ak nie, z akého dôvodu, či mal páchatel' schopnosť už v čase uzavretia zmluvy o pôžičke tieto peniaze objektívne vrátiť, na aký účel tieto peniaze použil a či bol tento účel súladný s tým, na ktorý boli peniaze požičané, ako reagoval na upomienky poškodeného veriteľa a pod. Vo všeobecnosti podvodné konanie, t. j. uvedenie do omylu alebo využitie omylu je rozpor medzi predstavou a skutočnosťou, keď podvádzaná osoba nemá o dôležitej okolnosti žiadnu predstavu alebo sa domnieva, že sa nemá čoho obávať. Páchatel' však musí o omyle iného vedieť už v dobe, keď dochádza k jeho obohateniu. Uvedením do omylu je konanie, ktorým páchatel' predstiera okolnosti, ktoré nie sú v súlade so skutočným stavom veci. Od začiatku teda páchatel' nemá v úmysle zaplatiť, resp. vrátiť pôžičku, pretože nedisponuje potrebnými finančnými prostriedkami, či bol dokonca zadlžený z predchádzajúcich vzťahov. Úmysel páchatel'a v prípade trestného činu podvodu vyžaduje, aby bolo preukázané, že páchatel' už v dobe pôžičky konal v úmysle vypožičané peniaze buď vôbec nevrátiť alebo nevrátiť ich v zmluvne dohodnutej lehote alebo konal aspoň s vedomím, že peniaze v zmluvnej lehote nebude môcť vrátiť a že tým uvádza veriteľov do omylu, aby sa ku škode ich majetku obohatil. Čin je dokonaný obohatením páchatel'a.

Predovšetkým, z rozsudku tunajšieho súdu č.k. 29C/68/2008 – 104 zo dňa 13.05.2009 vyplynulo, že obžalovaná A. B. a jej manžel F. B. boli rozvedení dňom 09.06.2009, kedy tento rozsudok nadobudol právoplatnosť. Obžalovaná, ktorá o tomto svojom osobnom stave vedela, úmyselne uviedla obom poškodeným nepravdivé informácie o tom, že potrebuje peniaze na právniku v súvislosti s rozvodom manželstva, hoci v tom čase už bola dávno rozvedená. Tiež si vymyslela to, ako ju manžel psychicky a fyzicky napáda a ubližuje jej, čo je dôvodom, pre ktorý sa musí okamžite rozvieť a vyriešiť tak zložitú situáciu, v ktorej sa so synom ocitla. Tým však vytvorila citový tlak na obe poškodené, ktoré mu podľahli v dobrej viere jej pomôcť. Druhou nepravdivou informáciou, ktorú obžalovaná obom poškodeným poskytla, bola otázka jej bývania. Z potvrdenia P. G., v ktorej má obžalovaná pobyť vyplýva, že nikdy nebola žiadateľkou o poskytnutie obecného nájomného bytu, o ktorom poškodeným tvrdila, že potrebujúce opraviť. Z katastra nehnuteľností tiež vyplýva, že nie je vlastníčkou rodinného domu, ktorý by mohla predať v súvislosti s vysporiadaním bezpodielového spoluvlastníctva manželov, kedy zo správy tunajšieho súdu vyplýva, že takýto typ konania na súde neprebíhal. Prebiehali konania o zrušenie bezpodielového spoluvlastníctva manželov za trvania manželstva, ktoré ale boli zastavené pre späťvzatie obžalovanej, ako navrhovateľky, ale aj tie prebiehali v rokoch 2008 a 2009, kedy návrh

obžalovanej, ako navrhovateľky o zrušenie bezpodielového spoluvlastníctva manželov súd rozsudkom v konaní pod sp. zn. 28C/96/2009 zo dňa 13.05.2009 právoplatne zamietol. Ani jednej z poškodených tiež nikdy neuviedla meno tohto právnik, ktorého odmenu obžalovaná spojila s vyplatením podielu po vypriadanom BSM, čo je tiež v rozpore s podstatou právneho zastúpenia. Obžalovaná tiež poškodeným uvádzala exekúcie, ktoré sa voči nej vedú v Sociálnej poisťovni a pre ktoré jej nemôže byť poskytnutý úver, avšak z registra exekúcií nevyplývajú žiadne exekučné konania. Zo správy tunajšieho súdu vyplýva, že v rozhodnom období, kedy si od poškodených požičiavala peniaze, sa na Okresnom súde Prešov vo vzťahu k nej nevedlo žiadne sporové konanie. To, čo ale obžalovaná obom poškodeným zatajila, je konkurzné konanie, ktoré sa voči nej vedie, čo len preukazuje úmysel obžalovanej spáchať tento trestný čin. Je potrebné poukázať na to, že tento bol vyhlásený na návrh samotnej obžalovanej ešte v roku 2012, doteraz nie je konkurzné konanie skončené a je nepochybné, že obžalovaná o tomto konkurze v čase, kedy žiadala od poškodených peniaze, vedela. Obžalovaná sa tak nachádzala v predĺžení a je teda zrejme, že nebolo v jej finančných možnostiach tieto pôžičky poškodeným vrátiť, čo už v čase ich prijatia vedela. Napriek tomu uvedenú skutočnosť poškodeným zatajila a uviedla ich do omylu v tom, že im bude pôžičky splácať, hoci jej to skutočná finančná situácia v žiadnom prípade neumožňovala. Ako vyplynulo z listín, ktoré sú súčasťou tohto konkurzného konania, obžalovaná mala už v tom čase dlhy z nesplatených úverov a pôžičiek, ktoré napokon aj veritelia ako pohľadávky proti podstate prihlásili do konkurzného konania. Z uvedeného tak jednoznačne plynie, že obžalovaná uviedla poškodené do omylu v otázke tak účelu požičiavania peňazí ako aj v otázke možnosti reálne uvedené peniaze vrátiť. Zo správy Sociálnej poisťovne a tam uvedených vymeriavacích základov vypočítaných z jej mzdy je zrejme, že príjmy obžalovanej predstavujúce mzdu nemohli nikdy postačovať ani na čo i len teoretické vrátenie požičaných peňažných prostriedkov, najmä ak v rozhodnom období rokov 2021 až 2023 bola opakovane práceneschopná, čím sa jej už tak nízky príjem ešte viac znížil.

Obe poškodené potvrdili, že obžalovaná u nich navodila situáciu, kedy peniaze potrebuje okamžite, lebo ak to nebude, príde o strechu nad hlavou, nebude mať kúrenie a pod. hoci I. J. potvrdila, že obžalovaná býva so synom vo T., čo ale ani jednej z poškodených neuviedla. Práve navodenie stresovej situácie pre poškodené, aby nemali čas si to poriadne rozmyslieť, spolu s citovým nátlakom len potvrdzuje úmysel obžalovanej vylákať od poškodených finančné prostriedky a tieto použiť pre svoju potrebu ale na úplne iný účel, než aký deklarovala poškodeným. Aj toto správanie obžalovanej svedčí o jej úmysle uviesť obe poškodené do omylu a tým sa na ich úkor obohatiť, pretože uviedla nielen falošný dôvod pôžičiek ale od začiatku vedela o tom, že tieto peniaze nebude môcť vrátiť a ani ich do dnešného dňa nevrátila. Splátky pôžičiek realizuje podľa svojej ľubovôle, hoci ako už súd uviedol, ani čiastkové splácanie pôžičky neznamená zánik trestno právnej zodpovednosti za spáchaný trestný čin. K jeho dokonaniu v tomto prípade totiž došlo okamihom, kedy jej boli pôžičky poškodenými v jednotlivých čístkách poskytované, pretože už v tom okamihu obžalovaná vedela, že účel, na ktorý boli poskytnuté neexistuje a že ich nebude splácať ani tak, ako sa ústne dohodli. Motívom konania obžalovanej podľa záverov súdu z takto vykonaného dokazovania teda bola jej zlá finančná situácia, ktorú sa tak na úkor poškodených rozhodla zlepšiť.

Pokiaľ ide o námietku, že poškodené nemali dohodnutú splatnosť pôžičiek, resp. táto je až v budúcnosti, z vykonaného dokazovania, najmä z výpovedí poškodených, ktoré ale ani obžalovaná nerozporovala vyplýva, že do dnešného dňa uvedené peniaze jednoznačne vrátené neboli, keby obžalovaná bola poškodenými opakovane vyzývaná na ich vrátenie a ani súd nemal dôvod neuveriť poškodeným, ktoré uvádzali, že obžalovaná im mala uvedené pôžičky splatiť podľa ústnej dohody oveľa skôr. Pokiaľ obžalovaná namietala, že poškodené nedodrжали obvyklú mieru opatrnosti podľa § 415 Občianskeho zákonníka, tu súd uvádza, že obžalovanú obe poznali z práce, resp. zo školy a nemohli predvídať, že by im snáď obžalovaná nemala z čoho peniaze vrátiť a tiež nemohli vedieť a ani predvídať, že obžalovaná má aj ďalšie pomerne veľké dlhy, ktoré nespláca. Na naplnenie primeranej miery opatrnosti v miere tak významnej, aby znamenala zánik trestnej zodpovednosti nie je potrebné, aby poškodené preverovali majetkové pomery obžalovanej v obchodnom vestníku alebo v registri exekúcií, ako sa to vyžaduje napríklad v prípade bánk. Poškodené jednoducho verili obžalovanej, ktorá podľa nich vedela hovoriť veľmi presvedčivo. Preto v tomto smere argumentácia obhajoby neobstojí. Jednoznačne bolo preukázané, že obžalovaná už v čase, keď preberala peniaze od poškodených vedela, že tieto nepoužije na účel, na ktorý ich požičiavala a taktiež v tej dobe vedela, že s ohľadom na svoje finančné pomery nebude môcť v mesačných splátkach splácať poškodeným požičané finančné prostriedky, keďže mala ďalšie dlhy.

Na základe takto vyhodnotených dôkazov súd dospel k jednoznačnému záveru, že skutky tak, ako sú uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku sa stali, pričom každý z nich samostatne naplnil znaky prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona účinného od 06.08.2024, ktorý je pre obžalovanú z hľadiska použitej trestnej sadzby oproti právnej úprave platnej v čase spáchania skutkov priaznivejší (od 06.08.2024 je v § 221 ods. 2 Trestného zákona trestná sadzba až na štyri roky na rozdiel od trestnej sadzby v čase spáchania skutkov 22.11.2021, resp. 20.0.2023 od jedného roka až do piatich rokov). Vzhľadom na odstup času medzi oboma skutkami, súd nevzhliadol časovú súvislosť medzi oboma skutkami, čím nebol v zmysle § 122 ods. 10 Trestného zákona naplnený znak pokračovacieho trestného činu. Avšak už v rámci skutku poskytnutie jednotlivých pôžičiek poškodenou B. alebo J. predstavuje čiastkové útoky, ktoré spolu vytvárajú samostatné trestné činy s dokončeným protiprávnym konaním poskytnutím poslednej pôžičky u poškodenej B. dňa 22.11.2021 a u poškodenej J. dňa 20.06.2023. Z vykonaného dokazovania je tiež zrejmé, že skutky spáchala obžalovaná, ktorá sa tak obohatila na škodu majetku poškodených tým, že tieto uviedla do omylu vo vzťahu k účelu pôžičiek ako aj k tomu, že ich bude splácať, čím spôsobila na majetku oboch poškodených väčšiu škodu, čomu podľa § 125 ods. 1 Trestného zákona zodpovedá škoda 34.3434,16 Eur u poškodenej H. B. a škoda 30.3165,- Eur u poškodenej I. J.. Pri určení výšky škôd súd vychádzal z výpovedí poškodených, ktoré podrobne uviedli výšku jednotlivých pôžičiek poškodenej, ktorá ich napokon ani nerozporovala, kedy obe poškodené predložili aj podrobné rozpisy požičaných peňazí. Pri určení tejto výšky škody súd vychádzal z peňažných prostriedkov bez započítania úrokov, ktoré obe poškodené poskytli obžalovanej.

Aby trest mohol zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom, musí v sebe zahŕňať jednak prvok represie (zabránenie v páchaní ďalšej trestnej činnosti), prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu) ako aj prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie na ostatných členov spoločnosti) v zmysle § 34 Trestného zákona. Zároveň trest musí vyjadrovať morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Zohľadnil aj primeranosť sankcii podľa § 33a Trestného zákona.

Súd zväzil všetky okolnosti rozhodné pre druh a výmeru trestu, podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, najmä na jeho úsilie o náhradu škody a odstránenie škodlivého následku trestného činu a na úsilie páchatel'a o dosiahnutie urovnania s poškodeným, ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu.

U obžalovanej súd zistil jednu poľahčujúcu okolnosť, a to že obžalovaná pre spáchaním trestného činu viedla riadny život /§ 36 písm. j) Trestného zákona/, pričom súd pri jej určení vychádzal z odpisu registra trestov, registra priestupkov ako aj z jej hodnotenia z miesta bydliska a zamestnania, z ktorých vyplýva, že obžalovaná nebola súdne trestaná, priestupkovo postihnutá a vo všeobecnosti neboli zistené negatívne poznatky o jej správaní. Iné poľahčujúce okolnosti súd u obžalovanej v zmysle § 36 Trestného zákona nezistil. Vzhľadom na čas, kedy boli skutky spáchané v prejednávanej trestnej veci a čas, kedy boli spáchané skutky vo veci vedenej pod sp. zn. 4T/43/2023 (od 10.11.2017 do 12.12.2018, resp. od 14.01.2019 do 06.02.2020), súd uvedené konania obžalovanej neposúdil ako pokračovací trestný čin a to vzhľadom na absenciu objektívnej súvislosti v čase. Posúdil ich však ako súbeh trestnej činnosti, a pretože obžalovaná skutky v prejednávanej trestnej veci spáchala dňa 22.11.2021, resp. 20.03.2023, teda pred tým, ako bol tunajším súdom, ako súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok vo veci sp. zn. 4T/43/2023 (05.12.2024), ktorý nadobudol právoplatnosť. Preto súd za splnenia podmienok v zmysle § 42 ods. 1 Trestného zákona ukladal obžalovanej súhrnný trest podľa zásad pre ukladanie súhrnného trestu uvedených v § 41 ods. 1 Trestného zákona a trest ukladal podľa trestnej sadzby určenej pre trestný čin najprísnejšie trestným, ktorým je zločin podvodu v jeho kvalifikovanej skutkovej podstate podľa § 221 ods. 3 Trestného zákona, ktorá bola použitá v konaní pod sp. zn. 4T/43/2023 a pri ktorej je stanovená trestná sadzba od dvoch rokov až do ôsmich rokov podľa Trestného zákona účinného od 06.08.2024, ktorá je v tomto prípade pre obžalovanú priaznivejšia, ako právna úprava tohto ustanovenia účinného v čase spáchania skutkov v konaní pod sp. zn. 4T/43/2023 (tri roky až osem rokov). Vzhľadom na tento súbeh súd v neprospech obžalovanej vzhliadol aj jednu prítiažujúcu okolnosť a tou je spáchanie dvoch trestných činov /§ 37 písm. h) Trestného zákona/. Pretože v zmysle ustanovenia § 38 Trestného zákona v znení účinnom od 06.08.2024 sa pomer poľahčujúcich a prítiažujúcich okolností nepremieta do úpravy trestných sadzieb, súd tieto poľahčujúce a prítiažujúce okolnosti neuviedol do výroku, lebo nemajú vplyv na úpravu trestnej sadzby ukladaného trestu, ale v súlade s ustanovením § 38 ods. 2

Trestného zákona uvedeným vo výroku, na tento pomer a mieru závažnosti prihliadol pri určovaní druhu trestu a jeho výmery a vysporiadal sa s ním v odôvodnení rozsudku.

Pri ukladaní trestu súd zohľadnil spôsob spáchania činu, kedy obžalovaná, vediac o pomerne nízkych príjmoch poškodených, nakoľko všetky tri pracovali v zdravotníctve na približne rovnakých pozíciách, a ktorých rodinnú situáciu, ako v prípade H. B. poznala, neváhala bez výčitiek tieto zneužiť a to až do tej miery, že obe poškodené na základe jej podnetu nielen jej požičali vlastné peniaze ale dokonca vzali úvery z banky a nebankových inštitúcií na svoje meno, hoci z týchto peňazí profitovala obžalovaná vedomá si výšky úrokov, ktorú museli poškodené platiť a na úhrade ktorých sa nepodieľala, hoci to prisľúbila. Okrem samotnej materiálnej škody súd u oboch poškodených vzhľadom na ich rodinné a majetkové pomery zohľadnil aj škodu nemateriálnu predstavujúcu stresové situácie, ktoré im obžalovaná navodila nesplácaním úveru, a ako uviedla H. B., tie peniaze potom chýbali v jej domácnosti pri riešení vlastnej životnej situácie po rozvode a pri pomoci svojim deťom, z ktorých jedno je zdravotne postihnuté, čo obžalovaná vedela. Altruizmus poškodených a ich dobrota nenašla odraz ani v postoji obžalovanej, ktorá v priebehu prípravného konania a ani na hlavnom pojednávaní vôbec nevyjadrila ľútosť nad svojim konaním a následkami, ktoré tým poškodeným mohla spôsobiť a spôsobila a brala to len ako bežné nesplácanie pôžičiek, hoci od jej prisľubu ich splatenia doteraz ubehla dlhá doba. Výsledkom tohto jej konania, ktoré by možno vo vzťahu k banke nemalo vzhľadom na solventnosť banky výrazný vplyv, je nielen finančná tieseň poškodených, ktoré sa museli obrátiť s pomocou na rodinu (poškodená J. na svoju matku a poškodená B. na deti) ale aj smútok, sklamanie a rozhorčenie nad správaním obžalovanej, ktorej chceli pomôcť a ktorá ich takto oklamala, s čím je napr. poškodená B. konfrontovaná aj vo svojom okolí a tie následky opísala v závere svojej výpovede. Práve ochrana poškodených je z pohľadu súdu prioritou a je nutné, aby sa premietla aj do trestu, ktorý musí byť spravodlivou odpoveďou štátu nielen na konanie, ktorého sa obžalovaná dopustila ale aj na následky, ktoré svojim konaním spôsobila a stále spôsobuje, keďže obe poškodené svoje dlhy bankám alebo matke stále splácajú a nemôžu tak využívať svoj príjem pre svoje potreby naplno.

Preto súd uložil obžalovanej trest odňatia slobody v trvaní troch rokov a šiestich mesiacov, teda v dolnej polovici trestnej sadzby, ktorého výmeru považuje za dostatočnú vzhľadom na už spomenutý následok a na strane druhej na bezúhonný život obžalovanej, ale zodpovedajúcu výške škody v tom najširšom zmysle, ktorú svojim konaním obom poškodeným spôsobila. Práve z dôvodu bezúhonnosti obžalovanej a záujmu súdu na reparácii následkov, ktoré spôsobila, súd výkon uloženého trestu podmienene odložil na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 4 rokov, ktorej dĺžka zodpovedá spôsobeným následkom a postojom obžalovanej k svojej trestnej činnosti, keďže bezprostredný výkon trestu u obžalovanej, ako doposiaľ netrestanej osoby, nie je nutný, a na naplnenie najmä výchovného účelu trestu postačuje len hrozba trestom odňatia slobody. Zároveň tým, že obžalovaná pracuje, je namieste pri podmienenečnom odklade trestu uprednostniť náhradu škody pri možnosti obžalovanej zarábať ako zamestnanej osoby, než v prípade výkonu trestu odňatia slobody, kde sú možnosti zárobku a tým aj možnosti náhrady škody obmedzené. Súd tento trest uložil ako súhrnný, kedy zrušil výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Prešov, sp. zn. 4T/43/2023 zo dňa 05.12.2024, právoplatným dňa 15.05.2025 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 3To/6/2025 zo dňa 15.05.2025, ktorým bol obžalovanej uložený trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov a 3 mesiacov s podmienenečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Pretože súčasťou trestu v konaní pod sp. zn. 4T/43/2023 bola aj povinnosť uložená podľa § 50 ods. 2 Trestného zákona spočívajúca v úhrade škody poškodeným L. J. a N. K., ktorá bola týmto zrušená, súd v rámci probačného dohľadu uložil v zmysle § 51 ods. 1 písm. e) Trestného zákona povinnosť spočívajúcu v príkaze nahradiť poškodeným L. J., N. K., H. B. a I. J. škodu, ktorá ku dňu vyhlásenia rozsudku nebola u posledných dvoch menovaných poškodených uhradená a vo vzťahu ku ktorej bola obžalovaná u prvých dvoch menovaných poškodených zaviazaná v pôvodnom konaní pod sp. zn. 4T/43/2023. Záujem súdu na reparácii následkov trestnej činnosti je vyjadrený tým, že obžalovaná je povinná túto škodu poškodeným uhradiť v lehote 2 rokov odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku, čo je vyjadrením deklaratórnej právnej úpravy zákazov a príkazov uvedených v § 51 ods. 3 a ods. 4 Trestného zákona. Tým sa naplní samotná vôľa obžalovanej tieto peniaze vrátiť, ktorú súdu deklarovala a tiež náprava následkov ňou spáchanej trestnej činnosti.

Súd tiež uložil obžalovanej povinnosť nahradiť obom poškodeným škodu, ktorú im svojou trestnou činnosťou spôsobila, kedy si škodu obe poškodené uplatnili riadne a včas, teda uvedením právneho

dôvodu a jej výšky do skočenia vyšetrovania. U poškodenej I. J. súd pri určení výšky škody vychádzal z jej výpovede na hlavnom pojednávaní, ktorá uviedla aktuálnu výšku škody po splatení časti dlhu obžalovanou v sume 26.655,374 Eur (suma požičaných peňazí vo výške 30.316,- Eur po odpočítaní úhrad zo strany obžalovanej uvedených poškodenu vo výške 3.660,63 Eur). Poškodená H. B. si vo svojej výpovedi v prípravnom konaní zo dňa 07.02.2025 uplatnila škodu vo výške 28.321,63 Eur a preto súd poškodenej túto škodu priznal. Nakoľko obe poškodené si na úvod hlavného pojednávania dňa 26.09.2025 v súlade s § 256 ods. 2 Trestného poriadku uplatnili škodu ako je uvedená v skutkových vetách tohto rozsudku (skutočne požičané peniaze), súd ich so zvyškom ich nárokov na náhradu škody odkázal na civilný proces, pretože nevidel dôvod na priznanie škody v tomto rozsahu v adhéznom konaní.

Preto súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

2

4T/18/2025

Proti tomu rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Prešov. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.